

[A. C. Normann.]

de afviger i så høj grad fra venstres politik? Jeg tror, at jeg, hvis det havde været mig, der havde været i det ærede medlem hr. Axel Kristensens stilling, ikke ville have draget spørgsmålet om folketingets anseelse ind i debatten lige i øjeblikket. Det er dog vist med henblik på folketingets anseelse mest rimeligt, at vi bedst muligt bestræber os på at tale sådan udadtil, som vi handler indadtil.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen, benægter ikke, at han har talt anderledes end sit parti, det er rigtigt. Det er det ærede medlems ret at indtage den stilling, det ærede medlem har indtaget, men der kan vel ikke være noget helt galt eller forkert i, når et så fremtrædende medlem af et udvalg indtager en sådan stilling og sammen med det ærede medlem hr. Erik Eriksen i den senere tid ved en række lejligheder har deltaget i kritikken af os andre for ikke at være tilstrækkelig rene liberalister, at det ærede medlem også offentligt kommer til at vedgå et så stærkt og fra sit parti så afvigende standpunkt som det, det ærede medlem har indtaget i folketingsudvalget. I øvrigt begriber jeg ikke, når det ærede medlem har talt om gartneriets og frugtavlens forhold, at det ærede medlem så ikke inddrager andre branchers forhold under sine synspunkter, brancher, hvis vareområder heller ikke liberaliseres i denne forbindelse.

Jeg har et par ganske korte bemærkninger til det, der er fremkommet fra de øvrige ordførere.

Jeg tvivler ikke et øjeblik om, at det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen har deltaget i arbejdet i toldlovsudvalget ud fra et virkeligt ønske om at bidrage til, at toldbeskyttelsen ikke stiger. Det har det ærede medlem ofte givet udtryk for, og det tror jeg er rigtigt. Det gav sig i udvalget det udtryk, at det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen var det medlem inden for venstre, der så mest utilfreds ud, når de konservative krævede forhøjelse. Dertil indskrænkede det sig væsentligst.

Når det ærede medlem hævder, at den eneste vimpel for det radikale venstre er en 3 øres nedsættelse for visse landbrugsredskaber, vil jeg sige i tilknytning til udtalelser, der er fremsat af det ærede medlem hr. Aage

Fogh, at der er også her tale om en lang række nedsættelser, navnlig for råvarer, nedsættelser, som derfor er af betydning for landbrugets omkostningsniveau. Nu hører jo det ærede medlem, at den højtærede finansminister anslår toldprovenuet til efter de ændringer, der har fundet sted, at falde med 6 mill. kr., og når der sker det, at en lang række varer overføres til friliste og toldniveauet samtidig nedsættes, er det ikke så vanskeligt for det radikale venstre at slutte sig til et sådant forslag.

Det mærkelige er, synes jeg, at venstre ikke kan stemme for valutaloven, der næsten over hele linjen betyder frigørelse, dette så meget mere som venstre i betænkningen siger, at loven efter de foreslåede ændringer kommer meget nær til det indhold, venstre tidligere har stemt for. Men så må man spørge: hvor bliver meningen i venstres modstand mod den i mange år attråede liberalisering så af?

Det ærede medlem hr. Anker Lau beskæftigede sig på ny med den velkendte situation, at det radikale venstre havde givet grønt lys for liberalisering i venstres og det konservative folkepartis regeringsperiode, og at dette tilsagn fra vor side om grønt lys ikke blev udnyttet. Jeg har nu hørt det ærede medlem sige det adskillige gange. Hvorfor dog vende tilbage til fortiden? Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det altid for mit vedkommende kun er sket og i dag også kun er sket som følge af, at man taler bebrejdede til det radikale venstre og til retsforbundet, idet man siger, at vi nu under samarbejdet med socialdemokratiet har ændret vor holdning til disse ting. Det er det, der gør det berettiget at kommentere fortiden.

Det ærede medlem hr. Anker Lau siger, at vi må indrømme, at venstre er uenigt med de konservative på dette område. Ja, det er en ærlig sag, det vidste vi for øvrigt alle sammen i forvejen. Bare det var kommet til udtryk under udvalgsarbejdet, så havde det ærede medlem hr. Anker Lau jo haft en mulighed for at gøre nytte med sine meninger. Ja, jeg synes altså, det er naturligt, at der er en sådan uenighed mellem de to oppositionspartier. Jeg synes i det hele taget, det er naturligt, at denne uenighed kommer til orde så tit, som den gør, og det er faktisk ret ofte, hvis vi